

БУДЕ ЖИТИ, ПОМРЕ

БУДЕ ЖИТИ, ПОМРЕ

Дванадцять передач від тиші до шуму

КОМУНІКАЦІЯ

Першими комунікували первісні люди без одягу. Першими інформували первісні люди в одязі та з журналістським посвідченням. Усе ті самі первісні люди. Нічого не змінилося. Хіба що перші мусли вижити в житті. Другі заробляють на життя тим, що повертають вцілілих до життя. Тут немає часу на суперечку чи критику. Я ніколи не займався ні тим, ні тим. Що я хочу зробити — це розповісти антропологічну різницю між ними через історії. Перша справжня форма комунікації — і тут усі підскачать зі стільця — це тиша. Раніше за слово. Раніше за голос. Раніше за жест. Раніше за поставу. Тиша завжди міряла інтелект людини її здатністю обробляти й вирішувати. Ніколи навпаки. А чоловіки, зібравшись до купи, мовчали. Дивилися на зорі. На абстрактне. На уявлене. Аж поки віддалік група жінок — певних, що вони самі — почала розмовляти між собою. Тихі голоси. Контрольований тон. Контрольований ритм. Впорядкована каденція. Кожне слово ретельно покладене. Нічого не лишено на випадок.

Але перший урок, який тиша лишила людству, — це не внутрішня стриманість. Це метод. Останній рубіж усередині кожного простору, де ухвалюються справжні рішення. А шум усередині тиші — це те єдине, що ніколи не зникає. Він іде зсередини. Емоційний і когнітивний. Логічний і раціональний. Інстинктивний і афективний. Усе водночас. Єдині, хто справді здатен із ним упоратися, лишаються, як завжди, жінки. Такі повні, такі функціональні, що їм доручили ще й нести далі людське відтворення.

Усе інше, чого я тут не охопив, я лишаю власному досвідові кожного. Це найкраща частина того, ким ми є. ІНФОРМАЦІЯ

Інформація нагадує мені гру, у яку ми грали дітьми. Усі в коло. Перший шепоче слово на вухо наступному. Воно йде по ланцюжку через дванадцятьох людей. Те, що виходило з другого кінця, зазвичай було вибухом реготу. Гра могла йти на одному слові або на цілому реченні. Ось що виходило. Починаєш із БУДЕ ЖИТИ. Через дванадцять передач слово, що виходило з другого кінця, було ПОМРЕ. Починаєш із МИ ВСІ ЗНАЛИ, ЩО ВІН ВИЖИВЕ. Через дванадцять передач поверталось: УСІ ЗНАЛИ, ЩО ВІН ПОМЕР. ПОХОРОН ПРИЗНАЧЕНО НА 12-те О 12:00. ХА ХА ХА ХА. Саме так я сьогодні спостерігаю, як медіа рухають інформацію. Той самий перший рядок новини, поданий по-різному виданням за виданням.

Те, що ми вважали дитячою грою, є гіркою правдою галузі, де вже нічого не лишилося, щоб відрізнити газетний кіоск від редакції. Зрештою, ці дві речі поєднує одна нитка. Вони обидві — діти того самого первісного початку. Досить лише подивитися, як люди вдягаються. І останнє, щоб ніхто не зрозумів хибно. Я не претендую на те, щоб бути останньою людиною на землі. Лише передостанньою. Останній усе ще там, у ланцюжку, шепоче комусь на вухо. Гарного читання.

Ferdinando

2026 Ferdinando Frega — Усі права застережено. Gillette A dio — реєстрація авторського права в США на розгляді.